

GALATZO

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

Revista mensual - Juny 1992 - Any V - Núm. 68

Més de 200 persones soparen a la Plaça de Son Bru, dins el marc de la Revetlla de Sant Joan. Pàg. 5

Nombrosa assistència en un i senzill entretingut curset de cuina Pàg. 5

Aquest mes es compleix el primer aniversari de la constitució del nou Ajuntament Pàg. 4

GALATZÓ

Publicació Mensual
Dipòsit legal: PM 431/86
CASA DE CULTURA
Sa Travessia s/n
07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:
Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell
Pere Barceló
Biel Frau
Bartomeu Moragues
Xisca Ramon

EQUIP DE COL·LABORADORS:

Magdalena Balaguer
Fernando Bibiloni
Toni Colom
Tomeu Català
Joan Antoni R.C.
Margalida Barceló
Biel Pérez
Onofre Martorell
Catalina Pont
Leni Moragues
Antoni Vidal
Pep Toni Balaguer

Secció Esportiva:
Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:
Magdalena Balaguer.

VENDA D'EXEMPLARS:
Ses Cotxeries

Exemplar: 150 ptes.
Subscripcions: 125 ptes.

IMPRIMEIX
Taller Gràfic Eugeni.
C/. Reis Catòlics, 70. Palma

Dels articles publicats en
aquesta revista, sols en són
responsables els seus autors.

Editorial

RESIDÈNCIA DE PERSONES MAJORS, JA !!!

No hi ha cap dubte que una de les novetats que donaren més de xerrar al nostre poble, a més de convertir-se en un dels temes estrelles de la darrera campanya electoral, va ser al Residència per a Persones Majors.

Fent un repàs molt ràpid a la situació que vàrem viure, s'hi troba la donació de forma totalment desinteressada i gratuïta de cinc solars per part dels seus resectius propietaris per poder-hi ubicar la Residència. Seguidament, l'Ajuntament organitza una consulta popular perquè sigui el mateix poble el qui decideixi quina ha de ser la seva ubicació, i no els partits polítics. Tot i que abans, l'oposició ens informàs en els seus fulls informatius -els dos grups apostaven pel solar de D. Francesc - dels avantatges i dels inconvenients que presentaven els diferents solars.

Finalment, el poble per voluntat popular es decantà pel solar de D. Francesc. Fins aquí tot pareix correcte.

Però... per desgràcia totes les coses tenen un però, i aquest cas que ara ens ocupa no n'és una excepció. Sincerament, hi ha una sèrie de consideracions que creim que s'han de fer sense que comportin, de cap manera, deixar de reconèixer la bona voluntat de totes les parts implicades.

En primer lloc, el fet que l'equip de govern municipal ens manifestàs reiteradament que aquesta consulta popular no era vinculant mentre que, per altra part, els responsables de la Conselleria de Sanitat diguessin que per ells aquesta consulta popular no tenia cap validesa i que la ubicació de la Residència ja estava decidida en el solar de D. Francesc.

De fet, el dia que se celebrava aquesta consulta la Conselleria donava entrada a l'Ajuntament del projecte de Residència.

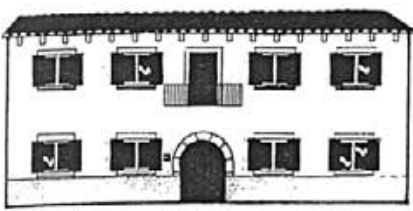
¿Què hagués succeït si la voluntat popular s'arriba a decantar per un solar que no fos el de D. Francesc?.

En segon lloc, el temps ha donat la raó a aquells que deien que el projecte s'havia fet més amb els peus que amb el cap, és a dir, que s'havia fet molt precipitadament.

De fet, ara resulta que incompleix la normativa urbanística del nostre poble. I curiosament, l'arquitecte redactor del projecte de la Residència és el mateix que el del camp de golf de Son Pont...

En tercer lloc, i ja per acabar, a la darrera relació facilitada per la Conselleria de Sanitat per a la construcció de noves residències per a Persones Majors no hi figura la del nostre poble que, segons els conseller, és degut que "no hi ha pressupost".

Tot el que hem dit podria donar molt que pensar, però creim que més valdria que tothom deixàs de jugar amb les il·lusions dels nostres majors i es posàs a fer feina seriosament o, en cas contrari, el més probable és que no tornem sentir parlar de Residència fins a la propera campanya electoral.

CASA DE LA VILA

A continuació feim un extracte de l'acta de la sessió ordinària celebrada per l'Ajuntament el passat dia 13 de maig.

Oberta la sessió el Sr. Batle manifesta que a pesar de no figurar a l'ordre del dia el tema referent a la **remodelació del saló de reunions de la Casa de la Vila**, creu que per raons d'urgència hauria d'esser tractat a la present sessió, i per tant proposà la seva inclusió.

La Corporació acordà per unanimitat incloure'l i seguidament es passà a tractar aquest tema.

El Sr. Batle exposà que es té pensat destinar a saló d'actes el local que abans es destinava a biblioteca, si bé requereix una sèrie d'obres d'ornamentació, que per dur-les a terme s'ha demanat a una decoradora la realització d'un estudi i pressupost de la reforma.

A continuació la decoradora encarregada de l'estudi Sra. Barbara Flaguer fa una exposició del que seria la reforma detallant els elements que entrarien a formar-ne part. Tots els membres de la Corporació estan d'acord en què l'estudi de la remodelació és encertat, si bé el regidor Sr. Flaquer considera que s'hauria de demanar altres pressuposts perquè es puguin comparar, ja que considera bastant car el pressupost presentat.

El Sr. Batle diu si el Sr. Flaquer estaria disposat a aportar altres pressuposts, contestant-li que no.

El Regidor Sr. Betti manifesta que l'ornamentació del saló d'actes és un assumpte molt complex on hi entren molts de factors, com són: cortinatges, parquet, enllumenat, pintura, marès, guixaines, aire acondicionat i, com és natural, honoraris del projecte i direcció total de l'obra, i per tant tenir diversos pressuposts resultaria molt problemàtic a l'hora d'escollir el més avantatjós per a l'Ajuntament, ja que no tan sols s'ha de mirar el cost de l'obra, sinó també la qualitat i el bon gust i que la persona més indicada per decidir aquestes qüestions és un professional que es dediqui a aquestes tasques. El Sr. Flaquer insisteix en els seus raonaments i duit el tema a votació és aprovat, amb el vot en contra del Flaquer, el projecte presentat per la decoradora Barbara Flaguer, amb un pressupost de 2.495.995 ptes.

OFERTA D'OCUPACIÓ PÚBLICA PER A 1992

En aquests darrers anys s'han signat contractes laborals de caire temporal, per la realització dels serveis d'ajuda a domicili i pel servei de neteja de les dependències municipals.

L'experiència de prestació d'aquest serveis en forma de grup ha donat un bon resultat, per la qual cosa és aconsellable cobrir les places amb caràcter fix per personal laboral a temps parcial, mitjançant la corresponent convocatòria.

Per la qual cosa el Grup Independent formula la següent:

2 places de treballadores familiars pel seveu d'ajuda a domicili, amb 25 hores setmanals cada una.

3 places de treballadores de neteja a temps parcial.

La corporació acordà per unanimitat aprovar l'anterior proposta.

PROJECTE D'ATENCIÓ SOCIAL PER A 1992

La treballadora Social d'aquest Ajuntament Catalina Mas, ha redactat distints projectes de caire social per l'any 1992, com són:

1) Projecte de servei d'ajuda a domicili (SAD) destinat a la població en general (amb prioritat per a la tercera edat, disminuïts físics i psíquics i a la infància), amb un pressupost de 3.745.396 ptes.

2) Projecte d'informació, orientació i assessorament amb un pressupost de 863.551 ptes.

3) Projecte de prevenció i iniciació social amb un pressupost de 211.008 ptes.

Aquests projectes estan subvencionats en part per l'INSERSO i el Consell Insular de Mallorca, a part de l'aportació municipal de l'Ajuntament i de la Mancomunitat de Tramuntana.

Per la qual cosa el Grup Independent formula la següent proposta d'acord: aprovar els projectes abans esmentats.

La Corporació acordà per unanimitat aprovar l'anterior proposta.

SIGNATURA DEL CONCERT DE COL.LABORACIÓ AMB L'OFICINA PER A LA PRESTACIÓ SOCIAL D'OBJECTORS DE CONCIÈNCIA

Atesa la conveniència de millorar el servei social d'aquest municipi i les possibilitats que suposa la prestació social gratuïta dels objectors de consciència, el Grup Independent formula la següent proposta d'acord: Sol.licitud de dos objectors de consciència que desenvoluparien les seves tasques dins els serveis socials municipals.

La Corporació acordà per unanimitat aprovar l'anterior proposta.

COL.LOCACIÓ DE VORADES ENTORN DELS ARBRES QUE ES PLANTAREN A LAES VIES PÚBLIQUES

El Grup Popular exposà que els clots fets amb motiu de la plantació d'arbres són un perill per als vianants i vehicles i proposà col.local vorades entorn dels arbres que es plantaren.

El Sr. Batle fa una contraproposta, tota vegada que els clots són bastants petits i no permeten col.local vorada fora de l'asfalt, es tractaria de fer una protecció de formigó feta amb un motlle per als arbres del carrer de la Vila i de ferro per als dels carrers més estrets com són el carrer d'es Sol i S'Escorpidor de Galilea.

La Corporació acordà per unanimitat dur endavant les proteccions indicades pel Sr. Batle.

RESIDÈNCIA DE PERSONES MAJORS

Ja dins l'apartat de **precis i preguntes**, el regidor Joan Betti informà en relació a la residència de persones majors, que en principi el projecte no s'ajustava a la normativa urbanística d'aquest poble i es va tornar a la Conselleria de Sanitat per a la subsanació de deficiències juntament amb l'informe tècnic. Deprés de diversos contactes entre el tècnic d'aquest Ajuntament i els de la Conselleria, s'ha rectificat el projecte i s'ha ajustat a la normativa urbanística de Puigpunyent, i per tant és ara la Conselleria qui ha de presentar el projecte rectificat si té interès en construir la residència.

PRIMER ANIVERSARI DE LA CONSTITUCIÓ DEL NOU AJUNTAMENT

Com recordaran els nostres lectors, dia 26 de maig de l'any passat es celebraren eleccions municipals arrel de tot l'Estat espanyol. Aquest mes, fa just una any de la constitució dels nous Ajuntaments.

Quin balanç es pot fer?. Ara per ara, totes les situacions o "escaramusses" viscudes durant la passada campanya electoral (mitings, taula rodona, fulls informatius, Acció lògica, comunicats per part de particulars,...) també formen part, sens dubte, d'aquest balanç.

Així i tot, abans de fer un repàs a l'actuació de l'equip de govern municipal durant aquest darrer any, caldria recordar els canvis, sustancials per altra part, que es produïren dins la composició del nou Ajuntament:

Per una part, l'entrada per primera vegada dins l'escena política local del PP, que aconseguí dos regidors.

Per altra part, la pèrdua considerable de vots del PSOE que passà de tenir quatre regidors a tenir-ne dos.

I finalment, els cinc regidors aconseguits pels Independents, que els hi atorgava la majoria absoluta dins l'Ajuntament per quarta vegada consecutiva. D'aquesta manera, els Independents es responsabilitzaven de bell nou de l'organització i del bon funcionament de l'Ajuntament.

Ara per ara, el balanç conté un punt espectacular: la gran quantitat de propostes prou importants i significatives que s'han aprovades. Destaquen, per damunt totes les altres, l'aprovació inicial del text refós de les NN.SS., les iniciacions per dotar a Galilea d'un edifici polivalent, les diferents i continuades propostes de millora d'infraestructura a Puigpunyent i Galilea, la proposta d'estudi previ per asfaltar el camí de Son Puig, l'Escola d'adults, l'exercici de l'autodeterminació, la instal·lació d'un

rellotge a la Plaça de l'Ajuntament, l'ampliació de l'oferta al Poliesportiu Municipal amb l'obertura d'una pista de tennis, les activitats extraescolars, la constitució del Patronat Municipal de Cultura, l'adhesió a la plataforma cívica per a l'autogovern, l'aprovació del projecte tram nº 1 de la via d'enllaç entre Sa Travessia i la Ctra. d'Esporles, l'aprovació del pressupost municipal per a 1992, la proposta de constitució del Patronat Municipal d'Esports, la iniciació de gestions amb l'Ibasan per a la construcció d'una estació depuradora, l'ordenança reguladora de publicitat estàtica, la interposició d'un recurs contenciós-administratiu contra el camp de golf de Son Pont, i la contractació d'una pòlissa d'assegurança.

Així i tot, la gestió municipal d'aquest darrer any té altres punts que no són tan afalagadors com, per exemple, la peculiar situació que es viu amb els desconeguts promotors de la Reserva d'es Ratxo, o els esdeveniments viscuts (amb una consulta popular per enmig) per la construcció d'una residència per a la Tercera Edat.

Massa qüestions per digerir-les d'una sola vegada. Hi haurem de tornar.

Consell de Redacció.

Un moment del recompte de vots de dia 26 de maig

- * decoració
- * murals
- * furgonetes
- * pancartes
- * valles
- * façanes
- * serigrafia

taller de rotulació

Fàbrica, 21 Telfs. 28 03 03 - 28 21 68 Palma de Mallorca

CURSET DE CUINA

Conxa González

Després de cinc mesos d'espera, motivada per la realització de les obres d'adaptació de l'Ajuntament vell, que l'han convertit en una aula de cuina, dia vuit de juny va començar el curset de cuina.

L'assistència cada dia ha estat més nombrosa, la qual cosa demostra la inquietut cap aquest tema per part d'un públic molt variat, mestresses de cada (cuineres consumades), jovenetes i jovenets, cuiners professionals i aficionats en general a l'art dels fogons i el bon menjar.

El mestre, En Xesc Bonnin (des Racó d'En Xesc), ha tingut l'habilitat de fer unes classes senzilles, interessants, instructives i al mateix temps entretingudes de tal manera que tothom s'en sent satisfet des del neòfit fins a l'iniciat.

Els seus objectius i la seva doctrina són: per un costat arribar a crear una escola de cuina per a professionals, aquí a Puigpunyent, per tal de poder donar una sortida als joves del municipi dins un camp tan important dins l'economia de les illes com són els serveis i, per tant, el turisme.

Per l'altre la netedat, la higiene, l'equilibri amb els aliments, la potenciació de la cuina mallorquina i mediterrànea com a cuina sana i de primera categoria que és malgrat la marginació i adulteració que ha patit, la necessitat d'aprofitar els productes que la terra i les estacions ens ofereixen per tal de no desequilibrar els pressuposts, són el seu rosari.

Amb una despesa diària de 1.500 pts aproximadament s'han elaborat dos plats i postres per a quatre persones. Trampons, fideus de roter, galats, tumbet, arròs negre, truites amb cuixot i salsa d'ametlles, coques...

I com a cloenda d'aquesta activitat i a totes les que s'han duit a terme dins l'escola d'adults (Anglès, Cant Coral, Català, dibuix i pintura, Graduat escolar, Informàtica, Plàstica) el Patronat Municipal de Cultura juntament amb l'Escola d'Adults i amb la participació indispensable de l'aula de cuina han organitzat aprofitant la revetlla de SANT JOAN un sopar popular a la plaça de SON BRU on es degustaren les coques, el trempó, el tumbet, l'ansiamada i una mostra del bon fer d'En Xesc i el/les seus deixebles.

L'èxit de totes aquestes activitats per si mateixes, i pel que a nivell de convivència han suposat, encoretjant, de bon segur, als organitzadors a continuar amb la tasca.

REVELLA LA SANT JOAN

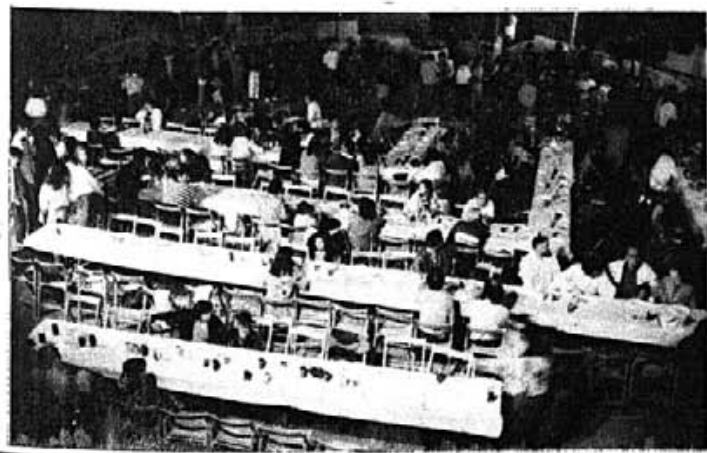
Aquest dimarts dia 23 es va celebrar a la Plaça de Son Bru la Revetlla de San Joan. Aquesta nit va resultar ser més màgica que el que compta la tradició, ja que la pluja no va fer acte de presència i la Plaça estava plena de gom a gom. L'acte va estar amenitzat pel grup "Transilvania".

Els alumnes del curset de cuina, de la mà de mestre Xesc "d'es Racó", aprofitaren l'ocasió per passar a prova els seus coneixements culinaris, ja que organitzaren un sopar de cloenda del curs 91-92 de l'escola d'Adults. En definitiva, més de

200 persones (uns 210 segons els organitzadors) degustaren els exquisits plats de tan singulars alumnes.

Així també, a la cotxeria de na Joana "Figa" es varen poder veure exposats els treballs de dibuix i ceràmica de l'Escola d'Adults.

Quan el rellotge tocà les 24 h. es varen encendre al voltant de la plaça les torxes, els focs i les bengales, que passaran fi a la nit màgica de Sant Joan.

INSUBMISSIÓ- I**Marga Barceló i Pep Toni Balaguer**

Aquest mes vos parlarem de la insubmissió, un tema molt important a més d'interessant pel jovent puigpunyentí; ja que hi ha molts que fan o han de fer el servei militar, i la insubmissió i objecció de consciència són dues sortides per alliberar-se'n.

Els anarquistes sempre han considerat l'exèrcit com el braç armat de l'Estat, la seva missió fundamental és defensar mitjançant l'armament, els privilegis i el seu propi poder.

L'exèrcit i l'Estat es necessiten mutuament ja que la imposició i l'explotació només es mantenen per la força. En l'actualitat, l'esfera del militarisme ja no queda restringida, ja que s'han extinguit a la resta de la societat, però segueix essent l'element fundamental de coacció i d'educació social, estant sempre present amb totes les manifestacions del poder.

En l'actualitat, la lluita antimilitarista està centrada amb l'Estat espanyol, en l'abolició del servei militar obligatori i, concentrat en la lluita contra la llei de l'objecció de consciència, sustentant aquest rebuig per la insubmissió, negativa a emprar un temps de les nostres vides amb donar un servei a l'Estat, ja sigui aquest civil o militar.

L'Estat no reconeix el dret a l'objecció de consciència amb la seva totalitat, en la mesura que ataca les bases de la seva pròpia existència; d'aquesta manera converteix a l'exèrcit en una norma de comportament social, submissió, obediència, jerarquia, etc... Els anarquistes estan per l'abolició del servei militar com a pas cap a l'abolició de l'exèrcit, i entenem aquestes lluites com una possibilitat d'extendre la lluita antimilitarista a totes les capes de la societat. La lluita antimilitarista no és que com aïllat de lluita anticapitalista o antiautoritària: Estat, exèrcit i capital, son tres cares de la mateixa moneda. Així, la guerra s'ha convertit amb motor econòmic del sistema, la venda d'armament d'Occident a la resta del món, és un dels negocis que ocupen la mà d'obra, tecnologia, i genera grans beneficis i crea una dependència d'aquests cap aquelles.

La defensa "de què" és un concepte manipulat, i alineant es delega en uns professionals de la mort, la nostra defensa, que no és més que el nostre control. Els anarquistes proposen amb els mitjans de la societat que considerin necessari utilitzar de manera lliure i destitucionalitzada en cada moment contra els nostres explotadors.

Es camina per Europa cap a exèrcits professionals, el que no canviaria definitivament la situació; només serà possible en la mesura que es produeixi un canvi revolucionari del sistema, amb la mesura que la desobediència civil es converteixi amb la insubmissió social, és a dir, pel rebuig del sistema.

Mentrestant queda el rebuig al servei militar, el recoltzam amb la insubmissió, la vaga contra les despeses militars (substituint-los per necessitats socials) així com contra el creixent poder dels militars damunt la societat civil. La constitució espanyola "los hace garantes" del seu compliment amb que legalitza "de facto" el cop d'estat, essent aquets elements els que ampliarien aquesta consciència antimilitarista i antiestatal entre la societat civil.

**Elèctrica
GENOVART**

**Instal.lacions i Reparacions
Elèctriques**

Ctra. Nova d'Estellencs, 21
Tel. 61 43 98

07194 Puigpunyent

PERSONATGES

BERNAT MARTORELL NICOLAU "Tauler"

Pere Barceló

Avui vull presentar una persona molt estimada per mi i per molts de puigpunyentins, que el recorden i no precisament per extraordinari, sino per que fou un dels atlots normals, espabil·lat, alegre i ple de vitalitat, fa ja ara una pila d'anys.

Familiarment l'anomenàvem "Tauler" com ho feim encara ara al President de la Tercera Edat, que és En Nore, el seu germà.

Està a punt de sortir el llibre de les seves memòries. De que va partir al Yauyos (Perú), cada vespre, em contava, que havia escrit les seves impressions del dia i que els seus companys l'havien animat a publicar-ho.

Sense ànim de pressumir -deia- esper fer un be donant a conèixer la vida senzilla d'un capellà mallorquí.

A aquest nom, Bernat Martorell Nicolau, va unit el nom de Puigpunyent, i l'ha acompanyat sempre. A Montuiri, on fou Rector, a Yauyos, a Lima i onsevulla hagi passat en Bernat.

Ell recorda els seus primers anys com un nin més del nostre entorn. Vida pobre, alimentació escassa, família alegre, sana, profundament religiosa, forçosament humil.

Va anar a l'escola amb Don Ramón Panadés, a l'escola pública com la majoria dels alumnes de la seva edat. Recorda que coneixia tots els torrents i Riera per a pescar-hi anguiles, granots. Caçava torts, cadarneres, nadava als saferetxos verds i li agradava el futbol i demés esports que es practicaven al poble.

Un dia recorda que el Rector el cridà a caseva i li demanà si volia esser capellà i la primera contestació fou un no rotund.

Dies després, tornà anar a veure'l i li digué que sí. Aquest va ser el començament d'una nova vida. On avui hi ha el Saló Parroquial s'hi va obrir una Escola, on alguns escolanets s'hi prepararen per estudiar al Seminari.

Aquell Bernat espabilat i bondadós, humil i transcendent, creient i desbaratat va perfilar la personalitat, creixent-se dia a dia fins arribar a ser el que avui és.

Al seu pare li deien L'Amo Joan "Tauler", era un bon homo, sense anèmic possible, dedicat al treball, que sabia fer empelts i quan arribava a caseva encara trobava temps per a fer paners i covos de canya i verdugs d'ullastre, cuidava l'hort i sempe estava disponible per ajudar a qui li

demanàs un favor.

La seva mare era Madó Bel, una dona de caseva, religiosa dedicada als seus fills Joan, Nofre, Bernat i Biel. Després nasqué Na Catalina, que de jove es feu monja trinitaria i també recorregué les terres de Perú com missionera amb el nom de Sor Gema. En aquesta dona la record fanera, valenta, agosarada i capaç de superar el dolor quan a la nefasta guerra civil perdé el seu fill Joan. ¡Poces persones serien capaços de perdonar i acceptar de la mà de Dèu la mort d'un fill jove i ben estimat!

Aquestes varen ser les arrels d'en Bernat i això el feu fort i agosarat davant les dificultats de la vida.

Un nin de poble montanyenc, que només coneix la vida rutinari del camp i de la garriga, no ho té gens fàcil per entrar a un Seminari dels anys 30, on la disciplina és dura, els superiors són sers llunyants i els amics quasi be desconeguts, encara que entranables.

La carrera de capellà exigia cinc anys d'humanitats, tres de Filosofia i cinc més de teologia.

Durant els darrer anys de Seminari, la família d'en Bernat havia anat a cuidar un hort dels Senyors de Son Cotoner d'Amunt, on avui hi ha la barrida de Son Gotleu.

Ell confessa que els cost dels seus estudis els va pagar la Parròquia de Puigpunyent que recaptava dels senyors de les possessions o d'altres persones generoses, l'import trimestral de la pensió del Seminari, com a quasi tots els demés que férem els estudis a aquella santa casa.

En Bernat fou un seminarista molt estimat, tant pels companys, com pels superiors i professors de la Casa, pel seu caràcter de bon home i per la seva senzillesa.

Sempre demostrà gran apreci pels pobres, i tenc una anècdota molt il·lustrativa. Quan havia de dir Missa Nova ho volgué fer a Casa de la Germentes dels Pobres, que era el lloc on hi duien els vellets més desprotegits. No ho va fer per deferència als seus pares i amics que no ho haurien entés, però sí que hi va dir la segona. Justament a aquesta residència hi ha anat a viure content i feliç, on Dèu el cridà des del primer dia de Capellà.

Moltes coses podria contar den Bernat, que ha tengut una vida ben plena i ha passat el nom de Puigpunyent arreu del món. Amb aquesta semblança vull dir al poble que prest tindrem les seves memòries i altres oportunitats per a presentar-les.

ESCOLA D'ADULTS

I. Barceló

Aquest any ha començat a Puigpunyent l'anomenada Escola d'Adults, això és, aquella escola que permet als adults del nostre poble aprendre tot allò que pels motius que fossin no van poder aprendre a la seva infància.

Aquests cursos han tingut un èxit considerable en un principi, abandonat, pel que es veu, molta gent cap a finals de curs.

A la revetla de Sant Joan es va poder assistir al sopar d'acomiament d'aquesta escola que aquest any ha nascut al nostre poble. Tots hi eren, allà, i nosaltres vam poder parlar amb un parell dels professors. En aquest curs hi havia cinc branques diferents: Informàtica, Català, Cuina, Manualitats, Anglès i Graduat Escolar. Passarem ara a explicar el que va treure de les xerrades en cadacún dels professors.

Informàtica: Tenia com a professora a na Margarida Martorell qui ens va dir que vista la necessitat dels ordinadors cada dia amb augment es va pensar a fer aquest curs amb molta il·lusió.

Però les coses no han anat tal i com s'esperaven. Na Margalida ens comentava que en aquell curs hi va anar molta gent, però vista la diferència de nivell es va haver d'anar d'un lloc a l'altre. Ultimament les classes eren de poca assistència, arribant a produir-se el fet d'uan classe en la que no havia cap persona.

Malgrat això na Margalida ens va dir que havia estat positiu l'esforç ja que hi havia una sèrie de persones que havien après molt. I a la pregunta de "I l'any que ve què?" hi va haver una resposta afirmativa i desitjosa de continuar amb aquesta tasca.

Català: Aquest curs era portat per na Catalina Pont a la que vàrem fer un parell de preguntes.

Ens va dir que els seus alumnes es portaven bé i que no va tenir problemes de cap tipus per fer aquest curs.

Els objectius de na Catalina eren els d'aproximar la llengua als alumnes, que tenint en compte que era gent de molt variada constitució lingüística va adoptar un camí pel qual s'intentava donar a conèixer un poc la modalitat escrita del català que és la més llunyana a la majoria de gent adulta. També va intentar concienciar-los en qüestió lingüística, cosa que, segons na Catalina, era fàcil ja que era un "personal conveçut". Aquests objectius s'han complit.

Cuina: El professor d'aquest curs era en Xesc Bonnín amb qui també vam parlar. Ens va dir que hi va haver molta gent al curs, sempre oscilaven entre les 34 i 35 persones, allò que ens demostra l'èxit d'aquesta branca de l'escola.

El balanç que el professor fa és molt positiu. Diu que els que hi anaven tenien coneixements pràctics però li mancaven els teòrics els quals han après en dit curs. Hi ha que dir que van assistir tan sols tres homes.

El tipus de cuina que s'ensenyava era única i exclusivament la mallorquina. En Xesc és un gran defensor de les nostres tradicions i ha fet fer als alumnes plats mallorquins. Hi ha que dir que el sopar que vam posar a la Revetla era fet íntegrament pels alumnes d'aquest curs.

Manualitats: Na Marxe Lavia i na Joia van ser les professores que ens explicaven que va anar molt bé, com sempre que es tracta d'aqueixos cursos. Es sempre una evasió de l'extrés acumulat durant tot el dia Merxe ens va fer remarcar que es va quedar sorpresa de la feina tan ben feta dels alumnes del seu curs: del que vàrem tenir una mostra a l'exposició que hi havia prop de la plaça de Son Bru. Hi va anar bastantes persones, de les que van abandonar poca gent.

Na Merxe va fer veure que l'any que ve es pintarà "al óleo" i "al pastel".

Anglès: La professora era na Sue i ens va dir que aquest curs va valer la pena perquè els

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - Palma

que finalment van quedar sabien relament bastant d'anglès.

El principal problema en que es va trobar va esser el de que hi havia molts de nivells. El que no sabien res eren una minoria i no es va poder fer res per ells ja que si no s'havia d'anar molt lent. Aquests ho varen deixar i van donar pas als altres que de veritat van aprendre. Hi va haver gent que ho va deixar per motius de feina.

Malgrat els problemes na Sue creu que ha anat bé i espera que l'any que ve es torni a fer i que vagi millor.

Graduat Escolar: Aquest curs el duien tres professors: En Tolo Bordoy, Na Conxa González i en Pere Barceló. El curs estava organitzat de tal manera que tenia tres nivells els quals havien de ser superats pels alumnes si volien aconseguir el graduat. A aquest curs hi va assitir poca gent de la qual només una dona va acabar assolint el graduat. Aquest graduat seveix per tenir possibilitats de feina així com per realitzar-se dins la vida. S'espera que l'any que ve hi vingui més gent ja que es creu que és necessari que el que no el tenen el se fagin el més prest possible.

Coral: La directora de la coral era na Conxa González qui va veure com al principi

tot eren dones. Ella va intentar que els homes s'animassin però malgrat que ho varen intentar es cansaren aviat i es va quedar la coral constituïda exclusivament per dones. Al principi el problema d'acoplar totes les veus va esser gros però després de la marxa dels homes tot va anar millor ja que es va fer un tipus de música acord a les característiques de les dones.

Es té previst un concert que es farà per les festes de la mare de Déu d'Agost on també hi cantaran nins de l'escola..

Na conxa troba que dins el grup hi ha moltes bones veus.

Aquests són una part dels monitors de l'Escola d'Adults.

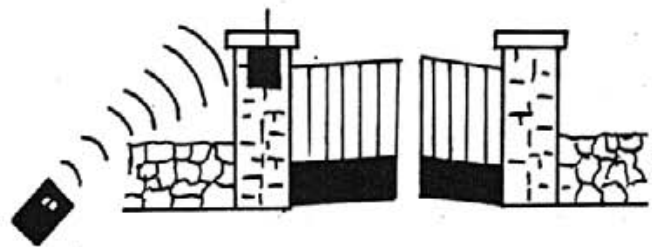
ELECTRICA JORDI

PUIGPUNYENT

Instal.lacions elèctriques
portes i automatismes

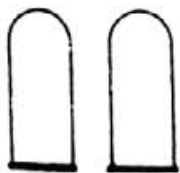
AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables barreres
basculants corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

BAR - RESTAURANT PLA DE SA SINIA

Servei de:

NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA

Carretera de Puigpunyent, km. 14 - Teléfono 61 40 57

SES TIMBES

Galilea

ACAMPADA

Una vegada ha estat notícia el nostre grup Terra Alta. Els dies trenta i trenta-u de maig a Ses Timbes hi mancaven els seus amics més assidus: els nins i joves. Eren a fer el primer assaig general d'acampada al Port des Canonge; entre al.lots i monitors uns quaranta. L'acampada forta serà el mes que ve a Lluc, del devuit al vint-i-quatre. Endemés enguany hi haurà activitats molt noves i variades. Esperam que surti tan bé com les anteriors.

PROMESSES

Aquests dies, mentre rebiem les targetes certificant que estam inscrits en el cens electoral, ha sortit a la premsa una notícia no gaire encoratjadora pels electors galileus. Sembla que el Consell Insular no donarà ajudes a l'Ajuntament de Puigpunyent perquè enguany les dediqui a fer instal.lacions esportives. Aquestes dues notícies ens han fet venir a la memòria aquelles hermoses promeses electorals que semblen esfumar-se a mesura que passen els dies i els mesos. ¿Arribarem a tenir una Casa de la Vila digna a Galilea o entre les entrigues dels de dedins i les dificultats de defora

quedarem com estàvem? ¿I la pista poliesportiva? El temps s'acurça i Ses Timbes comencen a cercar els papers de la passada campanya electoral.

BATUT

El tretze de juny amb menys de mitja hora varen caure cinquanta litres de calabruix i pluja. Si dura una estona més podia haver donat disgusts. Aquesta vegada el temps es va avançar als corredors de cotxe i tot el seu seguici en omplir la carretera de pedres. El vespre del mateix dia havien de córrer i ja ho varen trobar fet.

POLS

La gent major del nostre poble, que no es poca, compara sovint el temps present amb els anys de la seva juvenesa. Aquest més hem volgut prendre el pols a un grapat de joves dle nostre poble per conèixer quina valoració en fan ells del present i del futur de Galilea. Els hem demanat **què els agrada més del nostre poble, que hi manca i com preveuen el futur**. Aquí teniu els noms i les respostes:

Daniel Cateura Gelabert, vint anys, estudiant de fuster, galileu de cap de setmana.

De Galilea m'agrada tot, en general: la vista... jo que sé. Per mi no hi falta res, així està bé. En quan al futur no ho sé, ni idea... ara m'has mort! Ni idea. Esper que no vengui la ciutat aquí, que no vengui massa gent; aquest és el futur que m'agradaria.

Toni Pujol i Llorens, vint anys, enguany he aprovat el COU. Sol esser-hi els caps de setmana.

M'agrada la desconexió que hi ha aquí respecte del món de Ciutat, la tranquil.litat, el bosc, la natura, el Galatzó, tot això m'atrau molt. Hi sobra gent; bé no és que hi sobri, però la gent xerra molt.

Bar Parroquial

ESPECIALITAT EN PLATS COMBINATS
I TAPES VARIADES

Dilluns tancat

PLAÇA PIO XII
TELS. Part. 61 44 74 Bar 61 41 87

GALILEA

Hi ha idees molt endarrerides que es van transmetent de pares a fills maldament ara tenguem televisions i coses modernes. Hi ha molta intromissió en la vida privada dels demés, molta xafarderia. Respecte del futur... no ho sé. Bé, ara ja és un poble dormitori. Gairebé tothom va a fer feina a Ciutat, moltes cases d'estrangers només s'habiten un mes o dos cada any, hi ha molta gent que no fa poble... El veig un poble residència; vida pròpia no n'hi veig.

Guillem Llaneras Serralta, denou anys, estudiant de primer de Dret. Caps de setmana.

Galilea és un poble molt tranquil, molt plàcid, propici per a descansar-hi i, a la vegada, hi ha un gent molt bona, molt comprensiva, generosa, que fa del poble un dels més guapos de Mallorca. Ara per ara no li falta res; potser li manca una mica d'independència. Té molt bona vista. En qüestió de turisme és de lo millor... Jo afegiria que hi sobren un parell d'estrengers, no m'agrada que hi vinguin tants d'estrengers. A Galilea li veig un futur depenent del poble de Puigpunyent. Molt lligat a Puigpunyent, encara que amb una certa independència, un futur alegre, tranquil i plàcid.

Alfonso Cunill Martorell, dessent anys, fa el servei militar. Caps de setmana.

M'agrada la gent, l'ambient, la tranquil.litat... i que és un poble molt guapo. Hi falta un poc més de gent, però gent malloquina. Tot lo demés està bé. El futur és un poc negre perquè cada vegada més la gent se'n va; i de cada vegada venen més estrangers... Jo crec que es pot convertir en una urbanització de cap de setmana.

Maria Morey Ballester, vint-i dos anys, està a l'atur i viu sempre a Galilea.

M'agrada tot. Destavaria el paisatge i la tranquil.litat. Hi falten moltes coses, però com a més urgent jo destacaria la manca de dispensari per al metge. Veig bé el futur perquè cada vegada hi ha més gent jove que es queda a viure aquí i sembla que comença a créixer.

Aina Maria Ortega Morey, trenta anys, casada, mestressa de casa, resident a Galilea.

M'agrada la tranquil.litat, la pau... La convivència trob que va un poc magra, hi ha molt poca gent entre setmana. Crec que molta gent podria viure aquí. Crec que lo que ens fa més falta és fer créixer una mica el poble, ho veig com una necessitat. El futur, si seguim així com va ara, no el veig molt bo. No veig que el poble vagi creixent. El mercat immobiliari no afavoreix que la gent torni aquí, més aviat al contrari. Pot convertir-se en residència de caps de setmana i de gent estrangera, que és la que compra les cases.

Maria Morey Matas, vint-i-cinc anys, casada, mestra d'escola, resident a Galilea.

M'agrada la gent que conec. M'agrada l'entorn, maldament (com que he viscut molts anys a Palma) m'agradi a vegades tornar a Ciutat i veure el moviment tant diferent del d'aquí. La prova de que m'agrada és que amb En Gabriel hem decidit viure aquí dalt. Pentura hi falta vida entre setmana. Els joves ens veim poc a causa de la feina. Veig el futur millor que fa uns anys quan tothom es queixava de que el poble quedava buit, que tot es perd, les cases estan buides... Ara ve gent jove a viurer-hi, neixen nins... Seria bo tenir una escola.

Margalida Alomar Martorell, vint-i-dos anys, socorrista. Caps de setmana.

M'agrada molt tot; que és tranquil, que no hi ha contaminació... Es com a tòpic, però és ver. Li manca gent, li manca més presència d'un metge. Aquí la majoria és gent major; no hi ha farmàcia. Falten serveis per a la gent major. Però, a la vegada, el fet d'esser pocs fa que tots s'ajudin molt. El futur... ara han vingut a viure aquí un parell de famílies joves i això està molt bé, però trob que hi ha gent que no fa poble, hi ha gent jove que entre setmana fa més poble a Puigpunyent que aquí. Ho comprenc perquè allà hi ha més ambient, però aquí no fan gens de poble.

Angela Ramis Bauçà, vint-i-sis anys, empleada de la llar, resident a Galilea.

M'agrada molt el poble. Sembla que tothom és família. Si tenim un problema tot d'una mos ajudam. Els inconvenients són que hi manca metge i transport. Veig el futur bé. Moltes parelles queden a viure al poble i això anima.

Joana Pujol Guardiola, vint-i-tres anys, estudiant de psicologia. Caps de setmana.

Venint de Palma jo valor molt la tranquil.litat que trob aquí. Tota la gent es coneix, no com a Ciutat on tot just coneixes els teus veïns. Trob que el poble està un poc deixat, allunyat... metge, transport. No sé que dir respecte del futur, esper que seguirà essent poble, però això està en mans de la gent.

Crida l'atenció:

- El valor que es dóna al paisatge, la convivència, i la tranquil.litat.
- La voluntat de seguir essent poble.
- La crítica que es fa als estrangers, precisament perquè no fan poble.
- Els mateixos que valoren la tranquil.litat són els que, durant els caps de setmana, posen a prova els nervis del veïnats amb els seus renous.
- La inseguretats respecte del futur.

UNS PUIGPUNYENTINS A L'EXPO 92

Pere Barceló

Per un deure professional, vaig acompanyar a un nombrós grup d'alumnes al viatge d'estudis, que enguany férem a l'Exposició Universal de Sevilla. Amb mi venqué la meua dona. Quatre ulls veuen més que los...

Avui escric perquè pens que és bó comunicar als amic el que un viu, sobretot, si a través de l'informació donam a conèixer coses de la categoria d'una Expo.

Record que uns pocs dies abans vaig comentar a un company de feina que no hi havia perdut res a Sevilla i que em feia molta peresa partir-hi. Després he de confessar que n'estic molt content.

Arribàrem a les portes de l'Expo el dilluns, a les 9 del matí. És l'hora que s'obri cada dia. Com a primera impressió ens trobàrem a l'entrada amb unes grans teles que semblaven les veles d'un gran vaixell, i això ens va espantar pel que suposava com obra d'enginyeria.

Passats els controls, ens xocàr veure com la gent corria desafortadament, sabedors com érem de que els pavellons, no s'obrien fins a les deu. Però després ens assebetàrem de que hi havia llocs, on per entrar-hi es formaven llargues coes i els primers llocs eren molt valorats.

El que de sobte sentírem a l'entrada d'aquella illeta de La Cartuja, és desconcert... Son tres milions de metres quadrats, on hi ha 111 països representats, 23 organismes internacionals, 17 Comunitats Autònomes i bastantes cases comercials i d'altres.

Un recordava haver estudiat que les Exposicions Universals havien deixat obres històriques com la de 1851 a Londres on es va crear el Crystal Palace, a 1889 a París es construí la Torre Eiffel, a Brusseles a 1958 s'hi deixà l'Atomium, la Cúpula geodèssica a 1967 a la de Montreal, les roques lunars a 1970 a la de Osaka; i els nostres ulls cercaven on era l'obra mestre de la de Sevilla.

Aquell matí recorreguérem carrers, consultàrem papers i obrírem ulls i la realitat

superava totes les il·lusions i esperances. Tot era una obra mestre.

L'informació, la seguretat, l'ordre, la netedat, els serveis, la gent de l'Expo estava a l'aguait perquè ens resultàs agradable la nostra estància.

Els pictogrames (senyals informatius) ens assenyalaven tot tipus d'informació des de bancs als llocs d'encontre i fins i tot als dels nins perduts.

Ens cridà l'atenció que a una illa de dos Kms. de llarg hi estàs replegat el món sencer.

Allà sí que ens sentírem cuitadans del món. Colors, races, llengües, faccions, vestimentes, menjars, begudes... tot era una novetat i una realitat.

En poques hores havíem estat a Israel, India, Japó, Repúbliques Sudamericanes, Plaça d'Àfrica i arribar a Filipines...

Totes les Nacions i Pobles tenien moltes mostres de la seva personalitat peculiar, per a mostrar-ens. Videus, pel·lícules, fotografies, llibres, singularitats d'art, de teconolgia, de joies, de cultura...

Per a mí va ser sorprenent que l'Expo no fos un lloc de venda d'idees polítiques o de propaganda de sistemes de vida. Allà vàrem trobar ganes de mostrar el com viuen i pensen viure els pobles.

És veritat que tots els pavellons mostren la història nacional i en aquest aspecte hi ha vertaders museus d'art. Es podria fer una pinacoteca mundial de quadres de grans autors, escultures, orfebreria, ceràmiques i no parlem del què és un autèntic desbordament d'art arquitectònic en els moderns i atrevits edificis de tota l'Expo.

Però sens dubte, el que més ens marevella és la visió de futur que es despren de la visita. Quedàrem aclaparats per la gran mostra d'imatge i só que des de que entres fins que surts t'acompanya sempre, així com també de l'avanç de la tècnica. Hi ha una gran pantalla gigant Jumbotron de la Sony (més de 30 m), així com la col.laboració de les grans firmes de l'electrònica i de les sofisticades tècniques.

Per a mí l'exposició- malgrat el que sigui discutible l'elevat cost econòmic i la seva escassa rentabilitat - transmet un missatge de saber fer, de professionalitat dels qui l'han programada i de contingut, en el sentit de que qualsevol visitant reb el crit del Tercer Món, sent un desitg de conservar el medi ambient i lo natural, li cala la necessitat de conviure amb tothom i li neixen dins ell unes ganes rabioses de -mantenint la pròpia identitat - borrar fronteres i crear un mon bo per a tots els homes.

L'Expo 92 és una finestra oberta la segle XXI. Traspasa la barrera de l'any 2000 i hi podem adivinar que els trasports seran més ràpids que el tren AVE d'alta velocitat, que les càmares de cine, TV. Videu ens aficaran dins elles per a fer-nos sentir impressions desconegudes, que tot estarà informatitzat i a

l'abast de qualsevol pantalla, que les monedes, els segles i els productes de tot el món seran arreu de tots els mercats...

Els estudiants s'intercaviaran per necessitats d'intercavi de ciències i d'interdependència tant tecnològica, econòmica, mercantil, com de coneixements i investigacions.

Podríem allargar molt més aquesta llista de reflexions que ompliren el nostre cap des del dilluns matí fins al dijous vespre, que amb la gran festa de focs artificials, imatges excepcionals al Llarç d'Espanya, ralls Lasser i música despedirem aquella Illa Sevillana, que tant de records deixà dins la nostra memòria.

Val la pena passar uns dies dins l'Expo 92 per què des d'ella si que es pot dir que hem vist el món per un forat.

METEOROLOGIA

MES DE MAIG:

Dia 2	.	.	.	22'20 litres
Dia 3	.	.	.	23'60 "
Dia 19	.	.	.	1'60 "
Dia 29	.	.	.	0'80 "
Dia 25	.	.	.	2'50 "
Dia 31	.	.	.	9'60 "

TOTAL . 60'30 litres/m2

MES DE JUNY:

Dia 1.	.	.	.	5'0 litres/m2
Dia 6.	.	.	.	3'80 "
Dia 9.	.	.	.	1'70 "
Dia 13.	.	.	.	37'20 "

TOTAL . 47'70 litres/m2

Maig 1955.	.	.	.	5'70 l./m2
Maig 1956.	.	.	.	Es desconeix
Maig 1957.	.	.	.	85'60 l./m2
Maig 1958.	.	.	.	0 l./m2

LA DROGA (IV)

Per Biel Frau

ASPECTES PREVENTIUS

Un dels puntals bàsics per poder parlar d'aspectes preventius és la consciència de la gent de cara a la droga. Un estudi el·laborat el passat any per l'àrea municipal de Palma d'acció social amb l'objectiu de conèixer la percepció social de Ciutat sobre la drogadicció, ens mostra uns interessants resultats:

En primer lloc, cal destacar que la gent de Ciutat associa el consum de droga amb la inseguretat ciutadana, la delinqüència i la SIDA. Segons l'estudi, aquesta percepció es deu al tractament que donen al problema els mitjans de comunicació, doncs es destaquen més els aspectes jurídics o delictius del consum de drogues, que la seva dimensió sanitària i social.

En segon lloc, també hauriem de dir que les mesures contra la droga que proposa la societat són diverses, i que en general existeixen dues postures clarament diferenciades: per uns són precises les mesures de tipus represiu per a disminuir l'oferta, mentre que per altres es fan necessàries actituds educatives per a reduir la demanda.

I, per finalitzar amb l'estudi, tal com publicava Jerusalén Villanueva a un diari de les illes: "ojos que no ven, corazón que no siente". Per regla general, la gent és més conscient del problema de la droga com més a prop té la mateixa. És a dir, que si la gent no veu xeringuilles abandonades, ni al·lots "penjats" o passejant el "mono" pel carrer, no es preocupa tant com la gent que sí observa aquest aspectes.

De tot això en podem treure distintes conclusions:

1. Per a una prevenció sana de la droga, és

precis diluir aquesta associació de la droga amb la delinqüència. És cert que un percentatge molt elevat de delictes contra la propietat és a causa de la droga, però hem de tenir en compte que el drogadicte no és un delinqüent: és la droga qui l'obliga a delinquir. Per això, la consciència ciutadana ha de tenir més pendent la dimensió social i sanitària dels toxicòmans que la vertent delictiva. Que són els mitjans de comunicació els principals culpables? No ho sé, els sociòlegs són qui ho han de determinar.

2. A una societat pluralista, com la nostra, és molt difícil unificar criteris, però sens dubte és molt més interessant una projecció educativa i preventiva de la droga que una actitud represiva amb els toxicòmans.

3. De molt preocupant es pot qualificar el fet de que si no veim fum no ens preocupam tant del foc, perquè aquí a Puigpunyent i Galilea no veim a ningú que es "xuti" pel carrer, no veim xeringuilles vora les nostres portes, però no per això deixa d'existir el problema (del que tractarem a un altre escrit).

Segons sanitat, a Balears hi ha devers 3000 toxicòmans. N'hi ha que creuen que són molts més, perquè el seu control és molt difícil. Això fa que Balears es situï al quint lloc entre les províncies d'alt risc. Per la qual cosa, aquest any les illes reben un 35% més de subvencions que a 1991 per part del Pla Nacional contra la Droga; és a dir, reb 120 milions de pessetes. El Govern Autònom en posarà 420 milions. Això vol dir que són 360 els milions disponibles contra la droga a les Balears. La prevenció s'ha de fer a nivell institucional, a nivell escolar, a nivell pares, a nivell social, etc... però, es reflexen en la prevenció a les nostres illes aquests 390 milions?

**Ses
Cotxeries**

FRUITES * VERDURES
CARNISSERIA * CONGELATS
CONSERVES * VINS * LICORS
FERRETERIA * DROGUERIA

C/. MAJOR, 4

Tel. 61 41 02

Puigpunyent

La població de la Terra creix molt descontroladament: l'any 1900 érem 1.500 milions d'habitants i ara ja en som més de 5.000. Al mateix temps, la superfície terrestre es va convertint en un desert per culpa dels canvis medi ambientals. El missatge que ha duit a reunir-se a tots els països d'aquest món a la denominada "Cimera de la Terra de Rio de Janeiro" és ben clara: si seguim d'aquesta manera l'espècie humana està condemnada a desaparèixer. Tots morirem de fam.

LA CIMERA DE RIO DE JANEIRO: UNA CRIDA DESESPERADA EN DEFENSA DE LA TERRA

Antoni Betti

Representants de 178 països de tot el món, acudiren a la convocatòria feta per l'ONU per celebrar a Rio de Janeiro la Cimera de la Terra. Al llarg d'aquesta Cimera es va passar ben de manifest la gravetat del problema que afecten a la Terra. Allò que pareixien manies d'uns quants idealistes ha resultat ser massa real. Terres i mars estan contaminats per productes químics i residus industrials; el forat de la capa d'ozó que hi ha a l'Antàrtida ja no és l'únic, també n'ha aparegut un altre a Centre-Europa; i pareix que mai s'havia fet tan perillós anar a prendre el sol pel perill que hi ha d'agafar un càncer de pell.

MÉS DE 300 ESPÈCIES DESAPAREIXEN CADA DIA

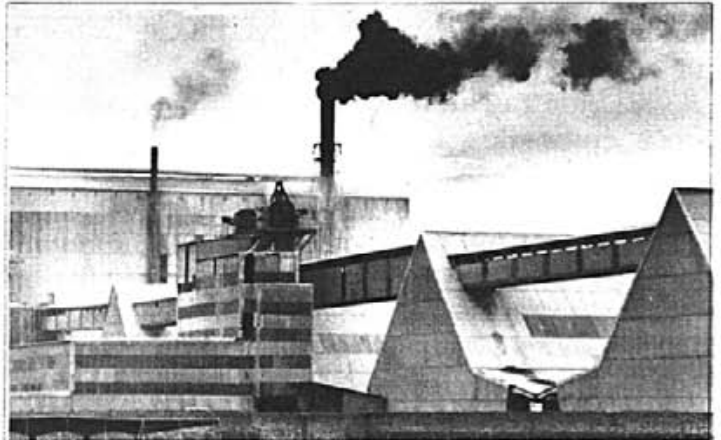
A la Cimera es va passar de manifest una crua realitat: cada dia desapareixen a la Terra unes 300 espècies de flora i fauna. Fins i tot, algunes ni tan sols s'han pogut classificar. Unes espècies on podria estar el remei per curar enfermetats com el SIDA o el càncer, tal i com ja ha succeït amb una planta descoberta a l'illa de Madagascar i que cura la leucèmia infantil.

L'anomenat **Tractat de la Biodiversitat**, el més important dels prevists a la Cimera de la Terra, proposa la preservació i conservació de totes aquestes espècies. Així també, crea la possibilitat de que els països productors- que sempre són el Tercer Món- obtenguin beneficis econòmics per a l'utilització industrial de les seves espècies vegetals i animals, així com l'accés a les tecnologies que ho facin possibles, la qual cosa no va caure gens bé als propietaris d'aquestes tecnologies.

Per altra part, els EE.UU. ha estat el únic país industrialitzat que s'ha negat a signar el Tractat de la Biodiversitat. I és que en la ment de tots, estan les properes eleccions presidencials nord-americanes que es celebraran per novembre. I si qualcú no s'ho creu, valgui aquesta dada:

moltes de les empreses nord-americanes que es veurien afectades per aquest Tractat són les que financien la campanya electoral d'en George Bush. Més clar impossible.

Ara bé, també es produeix una curiosa situació quant els mateixos països que critiquen l'actitud dels EE.UU., es neguen totalment a la cració de la Creu Verda, un organisme que s'encarregaria de vigilar els atemptats al medi ambient i que podria desplegar una força de cascs verds (parescuts al cascs blaus de l'ONU) allà on es donàs un atemptat ecològic.

Pel que fa a Espanya, els nostres representats signaren tots els Tractats de Rio, però a la vegada el ministre d'Obres Públiques, en Pepet Borell, avisava de que *"España todavía ha de aumentar su producción de CO2 durante esta década (el principal contaminant de l'atmosfera) en un 25% para estar en los mismos niveles de Europa..."*. Desconesc si el Sr. Borell sap que és el CO2, però aquest augment comportarà un augment inevitable d'indústries que no feren més que contaminar encara més el medi ambient. En definitiva, ecologia sí, però després d'industrialitzar-nos un poc més.

No tenim remei, si dolents són uns pitjors són els altres. D'aquesta manera, no és gens d'estranyar que la Cimera de la Terra s'obris guardant dos minuts de silenci en honor a la Terra. Exactament el mateix de quan es mor un personatge....

REGIONAL

El passat dia 28 de maig la tant anunciada vaga general no va tenir la repercussió que pareixia havia de suposar. Balears no fou excepció. Destacable és el fet de la mínima quantitat de incidents aquesta jornada.

Durant els dos primers mesos de 1992, la construcció (activitat econòmica que més nombre de contractacions acostuma a generar), va perdre 5000 contractes en relació a l'any passat. I és que el nivell d'atur és un factor altament preocupant.

Mentre el Barça es proclama campió de lliga, el nostre Mallorca collia el camí de la segona divisió quedant el darrer. Ara, això sí, aquí a les illes el descens del Mallorca no fou massa trist, o al manco els aficionats ho volgueren oblidar celebrant la victòria del Barça. O és que aquests no eren mallorquinistes?

I xerrant d'esports: pareix ésser que el Prohaci Patronat aconseguirà pels despatxos allò que tant s'ha resistit a les pistes esportives: pujar a la lliga ACB. Esportivament no poden, però: "Poderoso caballero...".

NACIONAL

FRANK SINATRA - O.K.

El nord-americà Frank Sinatra va actuar dia 3 de juny en el mini estadi de F.C. Barcelona, en un concert que va durar poc més d'una hora. "La Voz" apel·latiu que el cantant de New Jersey es va guanyar fa anys, va ser escoltat per les més de tretze mil persones que ocupaven totes les localitats del mini estadi, i que lògicament no tingueren cap remordiment en pagar entre 3.000 i 30.000 ptes., que era el que costava la localitat.

El Sinatra cantà devers quinze cançons, entre elles les més populars i clàssiques que ho varen fer famós, entre elles "L.A. is my lady", "Stangers in the night" o "New York, New York".

ENCESA L'ANTORXA OLIMPICA.

Dia 5 de juny i a l'ombra de les columnes del Temple d'Hera, les sacerdotises gregues varen encendre l'antorxa olímpica. Aquesta, serà ara transportada per milers d'atletes fins que arribi el proper dia 25 de juliol a Barcelona, dia en que es donaran per inaugurats els Jocs Olímpics.

INTERNACIONAL

LADY DI INTETA SUÏCIDAR-SE

La princesa Diana, casada amb el príncep Carles d'Anglaterra, va intentar suïcidar-se un total de quatre vegades, segons publicava fa uns dies a primera pàgina el diari "Daily Mail".

Pareix ser que aquests intent de suïcidi no cercaven altra cosa que fer cridar l'atenció del seu marit damunt ella pel poc cas que li feia.

Això, i altres detalls de la família reial anglesa, ja han sortit publicats en un llibre que dur per títol "Diana, una princesa y su complicado matrimonio" del periodista Nicholas Davies, i que amb poques setmanes ja s'han esgotades quatre edicions.

L'INFERN DE SARAJEVO

Sarajevo, la capital de Bosnia-Herzegovina, va viure a començaments d'aquest mes la nit més dura des de fa dos mesos, tal com així ho demostra el balanç de quinze morts i desenes d'edificis destruïts.

"Obuses" de tots els calibres i projectils llança-coets procedents de les posicions sèrbies, varen sembrar el pànic i la mort, provocant innumerables incendis per tota la ciutat.

Degut a la difícil situació que es viu a la ja desapareguda Iugoslavia, la ONU va dictar fa poc una resolució que instava a tots els organismes i organitzacions internacionals a excloure a Iugoslavia de totes les seves activitats. Així idò, Iugoslavia no estarà present als Jocs Olímpics de Barcelona.

NOTICIES BREUS...

* ROBATORI DE "BUTANOS"

No sabem si els lladres que es passeigen per Puigpunyent i Galilea estan a la darrera moda o és que estan desesperats, perquè pareix ser que ara es dediquen a robar les bombones de "butano" que deixam en el carrer el dia que passa el butaner.

Serà qüestió de badar un ull.

* FOC EN ES GRAU

El passat dia 30 de maig es va produir un petit foc en Es Grau. Afortunadament, tan sols es varen cremar unes petites hectàrees.

El foc es va produir per la negligència d'un dels propietaris dels xalets que hi ha pel Grau.

Mal presagi per un llarg estiu que s'acosta.

* DONACIÓ DE SANG

Aquest dia 12 de juny ens visità un equip mòbil del Banc de Sang de les Balears per dur a terme una col·lecta de sang en el nostre poble i que, com ve essent habitual, s'instal·là a ca ses monges.

Segons ens comentava en Rafel Ramon, delegat dels donats de sang en el nostre poble, a Puigpunyent quasi sempre solen ser unes trenta persones les que col·laboren en aquests tipus de campanya.

* EXHIBICIÓ DE GIMNÀSTICA I "COROS" DE MALLORCA

L'associació de la Tercera Edat de Puigpunyent i Galilea assistí dia 3 de juny, juntament amb altres associacions de Mallorca, a una exhibició de gimnàstica i de "coros" al Palau Municipal d'Esports de Ciutat.

L'acte, que estigué presidit per les màximes autoritats autonòmiques es va dur a terme l'horabaixa i l'humor va ser la tònica general del dia.

Així també, entre altres tants d'actes que ha duit a terme aquest mes la nostra Associació, destaca la visita a la base aèria de Sant Joan, una xarxa a càrrec de doctor Rafael Monjo, i una excursió a la Colònia de Sant Pere.

* LA RESERVA I LA SEVA DECLARACIÓ D'UTILITAT PÚBLICA

Els encara desconeguts promotors de "la Reserva Puig de Galatzó", els quals formen la societat "Ratxokos, S.A." amb capital panameny i espanyol, estan més que níviosos cercant la declaració d'utilitat pública de la Reserva.

I si ningú s'ho creu, valguin aquestes dues dades significatives:

Per una part, el dia de Sant Rita l'Honorable Cañellas acompanyat per D. Francesc i per l'esposa del primer cap de llista del PP, feren una visita en Es Ratxo (es suposa convidats pels promotors).

Per altra part, els membres de la Ponència Política que han d'informar de la viabilitat o no de la declaració d'utilitat pública també varen ser convidats -cosa molt poc habitual segons alguns membres de dita Ponència- a visitar la Reserva.

Pareix ser, d'aquesta manera, que els propietaris d'Es Ratxo no tenen clar que altra gent -que no siguin ells- vegin l'utilitat pública de la Reserva. Així també, no podem deixar d'oblidar que els primers informes seriosos que sobre impacte ambiental s'han fet sobre la Reserva mostren greus irregularitats com, per exemple, el fet de que totes les cascades d'aigua que s'han instal·lat en Es Ratxo, no siguin típiques de la Serra de Tramuntana.

* CONSTITUCIÓ DEL PATRONAT MUNICIPAL DE CULTURA

Fa un parell de mesos l'Ajuntament acordà la convocatòria de les entitats del municipi per tal de constituir el Patronat Municipal de Cultura. Designaren representats en el termini concedit, les següents entitats:

ASSOCIACIÓ TERCERA EDAT :

Maria Frontera Bordoy

FLORS D'ES SALT:

Antònia Morell Martorell

REVISTA GALATZÓ:

Pere Barceló Barceló

A.P.A.:

Miquel Ramon Matas

GRUP DE TEATRE XINGONERA:

Joan Ferrà Martorell

GRUP DE TEATRE GALL DE FOC:

Jaume Ripoll Suau

TERRA ALTA:

Ricard Vila Barceló

COMISSIÓ DE FESTES GALILEA:

Jaume Pujol Vich

PSOE:

Margalida Sureda Moranta

AGRUPACIÓ INDEPENDENT:

Magdalena Font Palmer

COL·LEGI PÚBLIC "PUIG DE NA FÀTIMA":

M^o del Carme Andreu Taberner

PP-UM:

Antoni Ginard Barceló.

A hores d'ara, el Patronat ja s'ha reunit un parell de vegades. La darrera, per organitzar la revetlla de Sant Joan.

*** NOCES DE "PLATA" DE TOMEU CATALÀ**

Dia 20 juny, el nostre Rector Tomeu Català Barceló celebrà el 25 aniversari de la seva ordenació com a sacerdot.

Ens enteràrem i els distints grups relacionats amb ell, ho volguérem celebrar, malgrat el desig seu de que passàs desapercebut.

El Cor Parroquial preparà una celebració de càntics amb temps i la veritat, és que es lluien. Els joves també hi participaren amb l'olivera; a l'oferta els fruits, el vi, les espigues i les flors representaren els distints àmbits.

El ball de l'oferta dels nins de Flors del Salt, les pregàries des monitors del Projecte Home, el testimoniatge glossat de Silvestre i

l'església plena dela tot el que les paraules soles no eren capaços de manifestar.

Emocions, felicitacions i un cor obert foren les coses que més es feren patents.

Després de la missa, els grups corals de la Tardor i de Primavera,

Flors de Salt i Gall de Foc tancaren l'acte festiu, així com l'àgap preparat per la generosa aportació de les mestreses de casa, que tant hi dugueren que l'endemà una bona quantitat del que sobrà va alegrar als residents de la Comunitat terapèutica de ses Sitjoles.

Per a tots els que formam la Comunitat cristiana de Puigpunyent va ser un dia d'alegria i compartirem amb en Tomeu un dia que voldriem recordàs molt de temps.

NOTES DE SOCIETAT

NOCES

En Juan José Carrascal Morey i na Beatriz Cano Morell es casaen el passat dia 11 d'abril.

Enhorabona!!

NOCES DE PLATA

El passat dia 23 d'abril en Miquel Morell Ferrà i na Teresa Martorell Frau celebraren els seus primers vit-i-cinc anys de matrimoni.

Que en puguin celebrar molts més

NOCES D'OR

El passat dia 16 d'abril, Antoni Roca Vila i na Catalina Ramón Font celebraren cinquanta anys de convivència mútua.

Enhorabona!!

DEFUNCIÓ

En Bartomeu Vila Capllonch va deixar d'estar entre noltros el passat dia 15 de maig. Tenia 88 anys.

Que en pau descansi.

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Esports

SEGUEIX LA POCA AFICIÓ PER FER ESPORT A PUIGPUNYENT

Quant estam a un any olímpic que per primera vegada es celebra a Espanya, quan veim que un ciclista espanyol guanya el Giro d'Italia, i quan veim que el futbol espanyol ens ofereix un dels finals de lliga més emocionants i incerts dels darrers anys, així com la de bàsquet que de cada any es presenta més espectacular i competitiva, un es comença a demanar si el nivell de participació de l'esport a Puigpunyent i Galilea està en consonància amb l'abundància d'aquest nivell competitiu d'alta qualitat.

Malgrat tot això, pareix ser que ni tota aquesta sèrie d'aconteixements ajuden a aixecar l'ànim dels joves i dels menys joves per practicar l'esport.

Estranya molt no veure pel Poliesportiu Municipal a multitud d'esportistes volent imitar als grans campions d'atletisme, o veure'ls per carretera asseguts damunt la bicicleta imitant als grans corredors com n'Induirain, o veure infants pel camp de futbol aficant gols com en Manolo o fent aturades com en Zubizarreta, o també per la mateixa pista de bàsquet veient-los encistellant tirs de dos i de tres punts com si del mateix Villacampa es tractàs.

Emperò, la realitat és ben distinta. Es podrà dir que es veuen uns pocs d'esportistes fent footing pel Poliesportiu; que tenim dos equips de bàsquet, però entre tot dos tant sols hi havia vuit jugadors/es del nostre poble; que hi ha gent que practica el tenis, si bé no són molts; i la retirada de la competició oficial de

l'equip de futbol ja coneguda per tots.

En resum, veim d'aquesta manera el poc que ens repercuteix esportivament tots aquests aconteixements i que, en definitiva, haurien de ser un estímul pels nostres esportistes. Malgrat que en el nostre poble això no és així.

Esperem que la constitució del Patronat Municipal d'Esports per part de l'Ajuntament sigui una bona ocasió perquè es fomenti, organitzi, i es mantegui un nivell més alt de competició i d'integració a l'esport de tota la gent, en general, de Puigpunyent i Galilea.

Sens dubte, una activitat ben necessària que nosaltres, per les instal·lacions i l'entorn que tenim, podem practicar. Anem a aprofitar-lo!!

ESCOLA DE BASQUET I FUTBOL-SALA

Un estiu més, el C.B.G. Puigpunyent organitzarà durant els mesos de juliol i agost l'ESCOLA DE BASQUET I FUTBOL-SALA, per a nins i nines entre els cinc i els catorze anys.

Aquesta nova edició durarà de dia 13 de juliol fins dia 13 d'agost, concretament els dilluns, dimarts, dijous i divendres, des de les set fins les vuit de l'horabaixa.

Els infants que es vulguin inscriure ho podran fer el mateix dia d'inici de l'Escola al Poliesportiu.

Els monitors seran en Toló Morey i na Catalina Sampol.

LLINCÈNCIES DE CAÇA

Els associats ala Societat de caçadors de Puigpunyent i Galilea pogueren durant aquestes darreres setmanes, complimentar les pertinents sol·licituds per renovar la llicència de caça.

D'entre uns aproximadaments seixanta associats, tan sols una trentana va renovar les seves corresponents llicències per aquesta nova temporada de caça que ha de començar.

FOTO COMENTADA

Un dels llocs on pròximament canviarà la seva semblança és, sense dubte, el jardí de la Plaça de S'Ajuntament.

La Sembra de gespa en el jardí, podria facilitar que amb el temps aquest gran espai es convertís en lloc habitual de passeig i de reunió.

No hi ha cap dubte de que amb la nova distribució d'espais d'aquest jardí, i la futura remodelació d'algunes dependències de la Casa de la Vila com serà, per exemple, l'habilitació d'un nou saló de sessions més acord amb les necessitats actuals, ferà que aquest important

nucli de la vida municipal sigui molt més presentable i digne del que és actualment.

Emperò, ara tan sols quedarà esperar que tothom la respecti i la tengui com a seva.

CAMPIONAT DE TRUC

En motiu de les pròximes "Festes d'Agost", s'està organitzant a Ca'n Domingo un Campionat de Truc que es començarà a jugar els primers dies de juliol.

Aquestes són les BASES:

* La inscripció és gratuïta, si bé el qui pagui 800 ptes., podrà participar en acabar aquest Campionat en un sopar de companyerisme.

* Es seguirà el sistema de doble volta, tots contra tots.

* Totes aquestes partides es feran de tres cantons quin guanya dos.

* Les quatre parelles que aconseguisquin una major puntuació seran les que jugaran la fase final.

* En cas d'empat de punts entre dues o més parelles, es passarà tot seguit a fer el desempat per mitjà d'un sol Truc i també pel sistema de tres cantons quin guanya dos.

* La fase final consisteix en que la primera parella classificada s'enfronta a la tercera parella, i la segona amb la quarta.

* En aquest cas, es jugarà un sol Truc entre elles i pel sistema de cinc cantons quin guanya tres.

* La final es jugarà en data i hora que figuri en el Programa de Festes.

Límit d'inscripció: dia 1 de juliol

APROVACIÓ D'ESTATUTS I CONVOCATÒRIA D'ELECCIONS

El Consell de Redacció d'aquesta publicació es troba en fase d'aprovació dels Estatuts de la Revista Galatzó.

Ben aviat, ens trobarem en disposició de presentar aquest text als interessants, per la seva definitiva aprovació per part de la Junta General de socis-col.laboradors.

Una vegada que els Estatuts estiguin aprovats, tot d'una es convocaran eleccions per formar un nou Consell de Redacció.

Així que ja ho sabeu estimats lectors, si qualcú de vosaltres té interès en presentar la seva candidatura, ja s'ho pot anar acabant de decidir.

Redacció